

négy évfolyamában most 57 fő tanul, közülük 44 katolikus, 7 református, 4 evangélikus, 1-1 baptista és görög katolikus.

A jelen tanévben az előadók és az előadott tárgykörök (az évfolyam megjelölésével): *Baróti István* (orgona), *Barsi Balázs OFM* (III-IV.: liturgika), *Bódiss Tamás* (protestáns liturgia-gyakorlat, orgona), *Dobszay László* (I.: egyházzene-irodalom, az első évezred; II.: antifonae-ének és -kísérés; III-IV.: 16-17. századi népénekeink; IV.: latin), *Ferenczi Ilona* (I-IV.: protestáns graduálok), *Győri Franciska* és *Véghvári Tamás* (I.: beszédgyakorlat), *Kárpáti József* (orgona), *Madás Edit* (II. és III.: latin), *Próhla Károly* (I-IV.: protestáns liturgika), *Ruppert István* (orgona), *Soós András* (egyházzeneirodalom, III.: reneszánsz kórusirodalom, IV.: barokk-klasszikus egyházi műzene), *Szendrei Janka* (gregorián, I.: alapismeretek, II.: recitálási gyakorlatok, III.: alleluja, graduale, introitus, IV.: himnusz, rezponzórium; II-IV.: liturgika-gyakorlat), *Török József* (I. és II.: liturgika).

Ez évben kísérletképpen az I. évfolyam a rendes zenei tárgyak helyett 6

héten át propedeutikus oktatást kapott (az egyházzenei gyakorlat alapjai), melyet a katolikus hallgatók részére Dobszay László és Szendrei Janka, a protestáns hallgatóknak Bódiss Tamás és Ferenczi Ilona vezetett. Ezenkívül minden évfolyamnak közös óraként *Baán István* tartott kurzust a bizánci zenéről. Ennek folytatásaképpen a II. félévben *Frigyesi Judit* vezet majd kurzust a zsidó liturgikus zene tárgykörében.

A Művelődési Minisztérium, a Zeneművészeti Főiskola egyházzenei tanszaka és a Magyar Egyházzenei Társaság e tanévben intenzív („120 órás”) egyházzenei tanfolyamot indított ének- és zenetanárok részére. A tanfolyamra több mint hatvanan jelentkeztek, nagyjából egyenlő arányban budapestiek, vidékiek és határon túli magyarok. A 20 napos (napi 6 óra tanulás + házi feladatok), vizsgával záruló és bizonyítványt adó kurzus négy periódusban (november: 4 nap, január: 6 nap, április: 4 nap, július: 6 nap) kerül lebonyolításra.

Dobszay László

Az Európai Protestáns Egyházzenei Konferencia gyűlése Budapesten

A *Mitteleuropäische Kontakte für Evangelische Kirchenmusik* szervezet 1975-ben alakult azzal a céllal, hogy a közép-európai kisebb protestáns egyházak (francia, holland, svájci) közös fórumot találjanak a közismerten magas színvonalú német egyházzene támogatásával. A szervezet egyre bővült, s mivel az alapító tagszervezetekhez egyre többen csatlakoztak, a „Mittleuropäische” elnevezést „Europäische”-re változtatták, valamint a „Kontakte” szót — amelyet az NDK-NSZK szituációra alkalmaztak — „Konferenz”-re cserélték. E konferencia a többi, Európát átfogó egyházi szervezethez hasonlóan felvállalta, hogy a maga eszközeivel igyekszik földrészünket integrálni. Budapesti gyűlésünket pl. az Európa Tanács főtítkárnak, *Catherine Lalumière* asszonynak védnöksége alatt rendezhettük.

A konferenciának tizenkét országból (Ausztria, Belgium, Csehország, Franciaország, Hollandia, Lengyelország, Magyarország, Nagy-Britannia, Németország, Olaszország, Svájc és Svédország) huszonnyolc egyházzenei szervezet az eddigi tagja. Magyar részről tagok: az Evangélikus Egyház Zenei Bizottsága és Református Egyház Zsinata Doktorok Kollégiumának himnológiai szekciója. Új tagként most csatlakozott Finnország és a magyar Református Egyházzenei Munkaközössége.

A gyűléseket évente tartják, páros években Strassburgban, páratlan években pedig különböző országokban. Az idei gyűlést Budapesten tartottuk meg szeptember 30-tól október 4-ig, a rendezvény székhelye a Budapesti (Fasori) Evangélikus Gimnázium volt. A konferencia célkitűzését a főtéma adta meg:

„A magyar egyházzene bemutatkozik”. Valóban ez is történt e néhány nap alatt. Sok magyar egyházzenei alkotással, elsősorban kórusművekkel, de személyesen egyházzeneészekkel is megismerkedhettek vendégeink. Hatvanöt külföldi és harminckét hazai egyházzeneész találkozója volt ez alkalom. A konferencia tengelyében előadások és koncertek álltak. *Pröhlle Károly* professzor „A kóruséneklés mint liturgia, mint misszió és mint kulturális feladat” címmel elvi alapvetést adott. *Ferenczi Ilona* zenetudós az Eperjesi Graduál (1635) többszólamú tételét mutatta be, *Gárdonyi Zsolt* würzburgi professzor pedig a régi magyar dallamkincs hatásáról beszélt, amely a 20. századi zenében is jelen van. A koncertek során megszólalt a többévszázados múltra visszatekintő *Debreceni Kollégium Kántusa*, valamint az utóbbi évtizedben írt igényes egyházi kórusműveket bemutató *Debreceni Kodály Kórus*. Ez utóbbi hangversenyén Csemiczky Miklós, Szokolay Sándor, Pászti Miklós, Soproni József és Orbán György művei voltak műsoron. Orgonazenénkből *Karasszon Dezső* adott bemutatót *Gárdonyi Zoltán* és *Koloss István* orgonaszónáitával. A hétköznapiakat laudessal kezdtük:

az elsőt a *Ráday Kórus* énekelt, a másodikon a *Huszár Gál Kórus* vezette a liturgiát a 16-17. századi magyar protestáns graduálok rendje és dallamai szerint.

Szokás szerint fontos programpont volt az országok bemutatkozása. A magyar szervezetek a magyar kórusmunkáról számoltak be. Számunkra a svéd és finn beszámoló volt különösen érdekes. Minden alkalmat megragadtunk arra, hogy a résztvevők minél több magyar kórusral megismerkedjenek. A megnyitó ünnepségen a *Lutheránia*, a záróistentiszteleten a budapesti és környéki *evangélikus énekkarok*, a zárófogadáson a *Ráday Kollégiumban* a budapesti és környéki *református énekkarok* énekelt.

Külföldi vendégekről lévén szó, kiknek nagyobbik fele még nem járt Magyarországon, igyekeztünk országunkat, városunkat, kultúránkat is bemutatni. A programban városnézés, múzeumlátogatás, nagy orgonák megismerése, sőt Kecskemét város bemutatása is szerepelt.

A rendezés feladatát az evangélikus egyházzeneészek vállalták, református részről *Máté János* nyújtott jelentős segítséget a konferencia lebonyolításában.

Trajtler Gábor

Szeged-rókusai orgonaesték

A szegedi Szent Rókus plébániatemplomban idén ősszel negyedik alkalommal rendezünk négy estéből álló orgonahangverseny-sorozatot.

A templom orgonáját a *Rieger*-testvérek építették 1911-ben. A kétmanuálos, pedálos, 30 regiszteres hangszer pneumatikus traktúrával működött. 1967-ben hárommanuálosra és 38 regiszteresre bővítették és elektromos traktúrával látták el. Mai játszóasztala, melyet a hárommanuálossá való átalakítással egy időben építettek be, Zalaegerszegről származik, ahová az Angster orgonagyár készítette 1943-ban Mindszenty József, akkori plébános megrendelésére. Nagyságát, regiszterszámát tekintve jelenleg Szeged második orgonája. Ennek az értékes hangszernek a felújítása és a kívül-belül példás rendben tartott temp-

lom kitűnő akusztikája adta az ötletet a — hely szelleméhez illő — koncertsorozat elindítására. *Kretovics László* plébános, aki az orgona felújítási munkálatait végeztette, folyamatosan figyelemmel kíséri és önzetlenül támogatja sorozatunkat.

A szegedi írók és tanárok által 1989 nyarán Pompeji címmel alapított irodalmi, művészeti, bölcséleti folyóirat szerkesztősége nemes múlt századi hagyományt elevenített fel, amikor anyagi és szervezési segítséget nyújtva hozzájárult ahhoz, hogy az egyházzenei hangversenysorozat 1992 tavaszán, *Csanádi László* szegedi orgonaművész koncertjével, sikeresen elindulhasson.

Eleinte alig félszáz hallgató tisztelte meg a nyitóalkalmat; az érdeklődők száma azonban folyamatosan emelkedett a jelenlegi 200 fős átlagra. Sorozat-